

Men jeg skal dog tillade mig at minde om, at naar vi her have behandlet Indkomsskattelove, og det der har dreiet sig om 1 pCt. af Nettoindtægten, saa have vi fundet, at det var dog ikke saa lille et Greb i Borgernes Lomme i Almindelighed, og at vi maatte fritage Smaafolk med en Indtægt af 2—300 Rd. aldeles for dette yderligere Paalæg. Disse Folk, som der nu her er Tale om, ere imidlertid netop Folk med en aarlig Indtægt af 2—300 Rd. eller endnu mindre. Men her har man nu dog fundet, at denne Afgift af 1 pCt., ikke af Nettoindtægten, men endog saa af Bruttoindtægten var en reen Bagatel og ikke Noget at tale om. Her er imidlertid netop et af de væsentligste Punkter, som jeg har imod selve Lovforslaget. Man skal ikke troe, at det ikke har Noget at betyde. En Matros — og det er et meget hyppigt Tilfælde — der kommer her til Kjøbenhavn for at søge Hyre og, maaskee efter en Venten af nogle Uger, endelig faaer en saadan, som han er saa lykkelig at beholde 7—8 Maanedes, og som efter den Tids Forløb vender tilbage til sin Familie med en Nettofortjeneste — hans Extraudgifter til Søklæder og til Logis fraregnede — af 70—80 Rd. contant, kan sige: Beljent. En saadan Matros har havt en Bruttoindtægt, jeg vil sige af 150 Rd.; han har kun af Haanden og i Munden og neppe det til sig og Sine, og staaer paa Grændsen af fattigvæsenet, men ved den yderste Sparommelighed, Tarvelighed og Udholdenhed holder han og hans Familie sig oppe, og nu vil man sige, at for saadanne Folk har 9 Mk. 6 Sk. — thi saa meget er det, at der paa Vaterskontointoret vil blive affortet paa en Bruttofortjeneste af 150 Rd. — ikke Meget at betyde. Jeg paastaar det Modsatte, og jeg har dog ogsaa noget Kjendskab til saadanne Forhold. Man vil maaskee indvende, at for de Ungre kan dette dog navnlig gjælde, idet de kunne ligesaa godt lægge disse Penge paa Vaterskontointoret, som danse dem bort paa en Bule en Aften. Hertil skal jeg dog bemærke, at der dog ogsaa er andre Søfolk, der ikke saaledes bortodse deres Fortjeneste. Der gives overordentlig mange Søfolk, som ere sparsommelige og som sige: Skulle vi komme

frem, maa det skee ved vor egen Hjælp; thi vi have ikke Protection til denne eller hin Side, og de saa Skillingen, vi kunne have tilovers, medens vi ere unge, maae vi samle op, for at vi derfor kunne faae den fornødne Lovbefalede Kundskab, som vi maae være i Besiddelse af, hvis vi ville videre frem ad denne Vej, og ellers er vor Stilling dobbelt uheldig, naar vi blive ældre. Man skal saaledes ikke troe, at der er stor Overflodighed enten for de Uldre eller for de Ungre, og de maae Allesammen passe paa den Smule Fortjeneste, de faae. Det er derfor ikke Smaating, som der er Tale om, naar man saaledes vil paalægge Smaafolk en overflodig Afgift af 1 pCt. af deres Bruttofortjeneste, og jeg nærer det Haab, at Folkethinget vil have et andet Syn paa denne Sag, end Landstinget har havt. Besynderligt nok er det forøvrigt, at efter Instruen af 1752 har Vaterskonten hidtil skullet have 1 Sk. af de Penge, som bleve den Bedkommende udbetalte paa Vaterskontointoret ved hans Bortreise eller ved hans Hjemkomst. Men man har behageligen ordnet det saaledes, at Bedkommende har betalt ikke blot af det, han faaer udbetalt paa Contoiret, men i det Hele af, hvad han har fortjent, og man har meent, at Bestemmelsen burde fortolkes paa den Maade; men det er vist ganske utvivlsomt, at det er en Fortolkning, som i alle de senere Aar er gaaet Søfolkene imod, ikke at tale om de berømte halvanden Skilling i Kapertiden, efter hvilken de bleve staaende omtrent i 50 Aar, uden nærmere Legalisation. Med Hensyn til selve Lovforslaget, haaber jeg, at det ærede Thing vil unde det en nærmere Prøvelse i et Udvalg. Jeg ønsker det selvfølgelig ikke begravet, men omændret saaledes, at vi kunne faae de Forretninger, som Vaterskonten i Kjøbenhavn hidtil har havt — forsaavidt disse skulle bibeholdes — henlagte under Mønstringsbestyreren, samt faae anvist Mønstringsbestyreren, hvad han i den Henseende i det Hele taget vil have at varetage, og faae ihjellaaet selve denne Bestemmelse om Afdrag i Søfolkens Hyre. I denne Retning vil jeg sætte megen Priis paa at faae Lovforslaget forandret, men det vil jo meget berøve paa, hvorvidt det ærede Thing deler denne Betragt-